

DAKTERIS MOZUS

Nu, jūs taču zināt, ka nevienā no šīm kampaņām vēl nekad nav piedalījušies apmēram pāris duču cilvēku. Mēs sirsnīgi sveicinām jūs, mūsu mīļotie draugi, un mīlam jūs līdz ar Kungu Jēzu. Lai Viņa Gars šovakar pacel jūs un jūsu emocijas tik spēcīgi, lai jūs mīlētu Viņu vairāk un vairāk.

Un tā, savā būtībā Bībele ir patiess Dieva Vārds, katrā tās daļiņā ir iedvesmota. Un tas viss ir Dieva Vārds, un Dievs atrodas Savā Vārdā. Tādējādi, ja Dievs atrodas Savā Vārdā un jūs pieņemat Vārdu, tad jūs pieņemat Dievu. Lūk, tieši tāds ir Dieva plāns, Dieva vadmotīvs, Dieva attieksme, Dieva mīlestība un Dieva glābšana. Viss atrodas Viņa rakstītajā Vārdā. Un, ja šie Vārdi ir kā graudi jeb sēklas, kuras jūs varētu paņemt un iesēt, tad no katras šīs sēklas šeit izaugtu tieši tas, par ko runā Bībele, ka tas izaugs. Bet mēs tās pieņemam ticībā.

² Un tā, pirms kāda laika man kāds pajautāja, sacīja: "Brāli Branham, kad atnāk tās vīzijas, cik daudz tajā visā ir Dievs?" Es atbildēju: "Pirmajā vietā ir Dieva Vārds. Ja vīzija pateiks kaut ko, kas nav saskaņā ar šo Bībeli, tad tā būs absolūti nepareiza. Dieva Vārds ir pirmajā vietā." Tas ir Dievs. Viņš sacīja: "Es esmu Tas Kungs, jūsu ārsts." Tādējādi katrā dziedināšanā nāk no Dieva. Viņš ir tas, kurš dziedina. Visi Dieva apsoliņumi nāk no Dieva, jo tas ir Viņa Vārds jums un man.

³ Bet, iespējams, ir tādi cilvēki, kuru ticība nevar pacelties līdz tādām līmenim, lai noticētu... Vai zināt, kur rodas sarežģījumi? Reizēm mēs cenšamies pieņemt Jēzu kā glābēju, darot to ar savām emocijām. Taču tas nenozīmē, ka mēs esam glābti. Tu saki: "Nu, es ticu." Sātans arī tic. Tas nenozīmē, ka jūs esat glābti. Kad jūs esat glābti, tad jums ir dots glābšanas zīmogs, kristība ar Svēto Garu. Ābrahāms ticēja Dievam, un tas viņam tika pielīdzināts par taisnīgumu. Un Dievs iedeva viņam apgraizīšanu kā zīmogu jeb kā apstiprinājumu viņa ticībai. Ticība ir taisnīgums. Saprotat?

⁴ Piemēram, maizes klaipiņš maksā...maksā desmit centus. Nu, šeit ir desmit centu monēta. Lūk, tas nav maizes klaipiņš, taču par šiem desmit centiem es varu nopirkt maizi. Tieši tā caur ticību es nopērku glābšanu. Ticība nav glābšana. Ticība nopērk glābšanu. Ticība... Ar desmit centu monētu tiek samaksāts par maizes klaipiņu, taču šī monēta nav maizes klaipiņš. Saprotat? Tādējādi jūs ticat Dievam, un Dievs apstiprina jūsu ticību ar to, ka dāvā jums to, ko izraisa jūsu ticība. Jūs sakāt: "Man ir ticība būt dziedinātam." Ja jums tā ir, tad jūs esat dziedināti. Dievam ir pienākums ievērot Savu Vārdu. Vai jūs to saprotat?

⁵ Ja jūs sakāt: "Es ticu, ka es esmu glābts," tad Dievs dod jums Svēto Garu, lai to apstiprinātu, dod jums Svētā Gara liecību. Pareizi. No jūsu sirds aiziet ikviens grēks, tumsa pārtop dienā, vecais cilvēks ir miris, un ir dzimis jaunais cilvēks. Kad jūs...kad jūs patiešām ticat... Taču jūs sakāt: "Es ticu," bet nekas nenotiek. Jūs turpināt dzīvot tieši tāpat kā agrāk, vienkārši pasakot: "Es pievienojos draudzei." Viņš to nekad nav pieņēmis. Saprotat? Taču, kad Viņš to ir pieņēmis, ar jums kaut kas notiek, un tad jūs kļūstat par jaunu radījumu. Tieši tā notiek arī ar Dievišķo dziedināšanu. Jūs sakāt: "Es ticu Dievišķajai dziedināšanai." Labi, tādā gadījumā, kad jūs to pieņemsiet, kaut kas notiks. Ja jūs patiešām noticēsiet, tad kaut kas notiks. Taču, ja jūs nenoticēsiet...

⁶ Lūk, mans darbs Tam Kungam ir censties uzcelt cilvēkus līdz tam līmenim, kad viņu ticība kļūst pozitīva, nevis negatīva. Vai saprotat, ko es gribu pateikt? Lūk, mācekļi teju vai nespēja noticēt Jēzum. Viņš mācīja tik ļoti mīklaini. Vienu dienu Viņš mācīja tā, bet citu dienu tā, un šķita, ka Viņš nonāk pretrunā pats ar Sevi un tā tālāk. Viņi nespēja saprast tās līdzības un...un šķita, ka neviens Viņu nesaprata.

⁷ Man šķiet, ka apmēram 15. apustuļa Jāņa nodaļā ir aprakstīts Viņa kalpošanas noslēgums, kur Jānis saka: "Tagad...tagad Tu runā tieši un nevis līdzībās. Tagad mēs zinām, ka Tu no Dieva esi nācis, un mēs zinām, ka neviens cilvēks tev neko nav teicis." Saprotat? Pareizi. "Tādējādi mēs zinām, ka Tu esi no Dieva nācis." Jēzus sacīja: "Vai tagad jūs ticat?" Redzat? Saprotat? Viņu ticība ieraudzīja to, ko Viņš bija paveicis, un caur Gara izpausmi atklājās varena atklāsme, pēc tam viņu ticība sasniedza tādu līmeni, lai to saņemtu. "Tagad mēs esam pārliecināti, ka Tu esi no Dieva nācis." Redzat? "Tagad mēs ticam."

⁸ Ne pārāk... Nav nozīmes tam, cik daudz tur ir psiholoģijas, kas... Es negribu teikt, ka tas neko nenozīmē, piedodiet. Es...psiholoģija palīdz. Taču tā nevar aizvietot realitāti. Tā tas ir. Psiholoģija ir kaut kas tāds, par ko jūs domājat jeb ar prātu izstrādājat. Taču realitāte ir tajā, kā Dievs apstiprina jūsu psiholoģiju. Tas rada... "Ticība ir stipra paļaušanās uz to, kas cerams,

pārliecība par neredzamām lietām." Faktiski tā ir pārliecība, kaut kas pozitīvs, kad tas tev tiek apstiprināts.

⁹ Izlasīsim dažus pantus no Jāņa Evaņģēlija trešās nodaļas. Ieklausieties tajā.

Bet tur bija kāds cilvēks no farizejiem, vārdā Nikodēms, jūdu valdības vīrs.

Tas nāca pie Jēzus naktī un sacīja Viņam: "Rabi, mēs zinām, ka Tu esi mācītājs, no Dieva nācis, jo... (Kā viņi to zināja?) ... mēs zinām, ka Tu esi mācītājs, no Dieva nācis... (Un tomēr Viņš bija pret visu viņu teoloģiju, visām viņu mācībām. Viņš atmeta to visu un mācīja skaidru patiesību no Dieva.) Mēs zinām, ka Tu esi mācītājs, no Dieva nācis, jo neviens nevar tādās zīmes darīt, kā Tu dari, ja Dievs nav ar to."

¹⁰ Lūk, kā viņi to zināja. Jēzus bija izdarījis kaut ko, kas pacēla viņu ticību līdz tādām līmenim, ka viņi atpazīna, ka Viņš bija Dieva Dēls. Un tā, ja draudze māca tikai teoloģiju, tad kā gan jūs zināt, vai tas ir pareizi vai nē? Taču, kad tajā draudzē darbojas Dievs, paceļot ticību līdz atbilstošam līmenim, tad jūs zināt. Saprotat? Tieši tā tas ir ar Dievišķo dziedināšanu.

Tagad es gribu nedaudz ar jums parunāt par četrpadsmito pantu.

Un, kā Mozus paaugstinājis čūsku tuksnesī, tāpat jātop paaugstinātam Cilvēka Dēlam.

¹¹ Jēzus sarunājās ar šo vareno priekšnieku, kurš nesaprata, un Viņš atsaucās uz Veco Derību, ar Rakstiem pierādīdams to, ko Viņš runāja. Jēzus savā mācībā bija ļoti fundamentāls. Taču šī mācība bija pretrunā viņu teoloģijai. Bet viņi savā teoloģijā bija ļoti ortodoksāli. Viņi ticēja un bija ļoti ticīgi tajā, kam viņi ticēja. Taču viņiem tās nebija, nebija Patiesības. Raksti saka, ka ir ceļš, kas cilvēkam šķiet pareizs. Tas var izskatīties pilnīgi pareizs, taču beigu beigās tas "novēd nāves ceļos". Tāpēc mums ir jābūt pārliecinātiem, ka mēs neklūdamies. Kā... Visos laikmetos Dievs zināja, kas bija pareizs vai nepareizs. Viņš to apstiprināja. Viņš to pierādīja.

¹² Pavisam nesen, pirms kādām divām nedēļām, es runāju ar kādu cilvēku. Un viņš sacīja: "Labi, Vecajā Derībā Dievs dziedināja slimos." Pēc tam sacīja: "Un arī Jaunajā Derībā Viņš dziedināja slimos." Pēc tam piemētināja: "Taču tagad tas...tas vairs tā nav." Un es pajautāju: "Vai jūs pieļaujāt, ka Viņš iedeva viņiem spēku dziedināt slimos?"

"Jā."

"Caur Savu Vārdu?"

"Jā."

Es sacīju: "Kur tad Rakstos ir pateikts, ka Viņš to viņiem atņēma?" Saprotat? "Jūs... Es varu parādīt jums, kur tas atnāca. Jūs zināt, kur tas tika iedots. Tagad parādiet man, kur tas tika atņemts, un es tam ticēšu."

¹³ Viņš taču sacīja: "Es būšu ar jums vienmēr, līdz pasaules galam. Un to, ko Es daru, arī jūs darīsiet. Jo Es būšu ar jums un pat jūsos līdz pasaules galam."

Un tā, Jēzus runāja un teica viņiem līdzību vai arī, es teiktu, pravietojumu no vienas puses, bet no otras puses tas bija piemērs.

Viņš sacīja: "Tāpat kā Mozus paaugstināja vara čūsku tuksnesī."

Uz mazu brītiņu apskatīsim Israēla bērnus, lai pamatotu mūsu domas. Un mēs pasteigsimies, lai ieraudzītu, ko Svētais Gars vēlas mums parādīt. Šīs lietas nav iepriekš pārdomātas. Es vienkārši nāku šurp un lasu Rakstus, un tad tas virzās turp, kur virzās.

¹⁴ Un šobrīd es aizdomājos par Israēlu, kas atradās verdzībā četrsimt gadus. Viņi tur bija atradušies jau četrsimt gadus, un pievērsiet uzmanību, lūk, kam: šo četrsimt verdzības gadu laikā... Pilnīgi nekas nav uzrakstīts par to, ka Dievs būtu viņiem kaut ko darījis četrsimt gadus. Kāpēc? – Pēdējais pravietis, kas viņiem bija, bija Jāzeps. Jāzeps bija cilvēks, kuru Dievs dzemdēja šajā pasaulē, lai izdarītu noteiktas lietas un piepildītu Dieva gribu. "Neatceļamas ir Dieva dāvanas un aicinājums." Jūs vienkārši nevarat iebāzt kaut ko kādā cilvēkā, kam tas nav paredzēts. Cilvēks nevar izdarīt neko.

¹⁵ Pirms pasaules radīšanas Dievs savā izredzētībā ir izredzējis, ka ir jānotiek noteiktām lietām. Lūk, kāpēc Viņš no paša sākuma zina, kas būs beigās. Tāpēc ka Viņš to jau ir noteicis, un tas noteikti līdz tam nonāks.

Un tā, Jāzeps, kad viņš piedzima, viņš bija garīgs cilvēks, pravietis, gaišregis, sapņu redzētājs, sapņu izskaidrotājs, garīgs. Viņa brāļi viņu ienīda, tēvs viņu mīlēja – ideāla Kristus līdzība. Viņi ienīda Jāzepu bez iemesla, jo viņš bija garīgs. Un ļoti...

¹⁶ Visiem Svētajiem Rakstiem ir daudzpusīga nozīme, tie cikliski atkārtojas. Piemēram, man šķiet, Mateja Evaņģēlijā ir teikts: "No Ēģiptes Es Savu Dēlu esmu aicinājis." Lūk, šī Rakstu vieta, uz kuru atsaucās Matejs, faktiski attiecās uz Israēlu. Dievs pateica: "No Ēģiptes Es atsaucu Savu dēlu Israēlu." Viņš izsauca Savu Dēlu Israēlu, taču tas attiecās arī uz Jēzu. "No Ēģiptes Es Savu Dēlu esmu aicinājis." Vai redzat, kā tas atkārtojas?

Laika cikls ļoti bieži atkārtojas. Vēsture atkārtojas, un viscaur laikam atkārtojas arī Svētie Raksti. To zina ikviens pētnieks, kas ir studējis to no garīgā skatupunkta, viņš redz, ka Raksti atkārtojas, tie ir cikliski. Pavisam noteikti.

¹⁷ Un tā, brāļi Jāzepu ienīda bez iemesla, jo viņš bija garīgs. Tas ir tā saucamās mūsdienu draudzes prototips. Visdažādākās konfesijas, metodisti, baptisti, prezbitērieši, vasarsvētku draudzes, svētuma piligrimi, viņi visi, formālie remdenie šo draudžu locekļi, kuri nicina... Ne jau visi viņi ir tādi, katrā no tām ir daudzi no augšas dzimuši kristieši. Taču tie ir tie normālie, formālie kristieši, kuri tik vien kā apliecina sevi par kristiešiem, kas nekad nav saņēmuši Dieva apstiprinājumu caur garīgu atklāsmi... Tas ir vienīgais veids, kā tu vari uzzināt patieso spēka un dziedināšanas nozīmi; ko patiesībā nozīmē glābšana. Tā ir Dieva gribas un Vārda garīgā atklāsmē. Nekādā citā veidā jūs to neiemācīsieties, tikai caur atklāsmi.

¹⁸ Tikai uz mazu brītiņu paskatieties uz vēl kaut ko, es novirzīšos no tēmas. Pirmajā Mozus grāmatā, kad Ābels un Kains abi atnāca pienest upuri, viņi abi bija ticīgi. Kains un Ābels abi bija ticīgi. Viņi nebija neticīgi. Kains nebija bezdievis, nebija komunisti. Viņš bija ticīgais.

Tagad paskatieties, ja jau ticēšana uz To Kungu ir viss, ko pieprasa Dievs, tad Viņš nerīkojās taisnīgi, nolādēdams Kainu, jo viņam taču bija tāda pati ticība kā Ābelam: ticība pielūgt, ticība pienest upuri, ticība ticēt. Un tā cilvēki saka: "Viss, kas tev ir jādara, tev ir jātic." Tas ir viss, kas tev ir jādara, bet pēc tam kaut kas ir jāizdara Dievam.

¹⁹ Paskatieties, apstiprinājums... Kains pielūdza. Kains uzcēla Viņam baznīcu, altāri. Kains pielūdza pie altāra. Kains pienesa upuri. Viņš bija tieši tikpat reliģiozs kā Ābels. Taču Kains atnesa darbus, lauka augļus, un nolika tos uz altāra.

²⁰ Un tā, Kains, protams, domāja: "Tieši šo augļu dēļ mūs aizsūtīja prom no Ēdenes dārza, tas ir kaut kas, kas man ir jāiegūst smagā darbā un jāatnes atpakaļ." Un tā, viņš darīja to, vadoties no dabiskajiem uzskatiem, zinot, ka uz koka bija aizliegtais auglis, tāpēc viņš atnesa augļus un nolika tos uz altāra. Taču Ābels to izdarīja caur garīgu atklāsmi, Dievs viņam caur viņa ticību atklāja, ka tie nebija augļi. Cēlonis bija tieši asinis. Tādējādi tas bija caur garīgu atklāsmi, pašā pirmajā dievnamā, uz paša pirmā altāra jau bija "par" un "pret". Ābels, caur garīgu atklāsmi, jo toreiz nebija rakstīta Vārda, Dievs viņam atklāja, ka tie nebija augļi vai tavu roku darbi. Viņš atnesa asinis un pienesa kā upuri asinis, un tas liecināja par viņu, ka viņš bija taisns, jo viņš bija...tas bija garīgi, un tas bija viņam atklāts.

²¹ Jēzus sacīja, kad bija nonācis no apskaidrošanas kalna, Viņš sacīja: "Ko ļaudis saka par Cilvēka Dēlu, kas Viņš esot?" "Citi saka, ka Tu esi Mozus, citi saka, ka Tu esi Ēlija vai pravietis."

Viņš sacīja: "Bet ko jūs par Mani sakāt, kas Es esmu?"

Un Pēteris (ieklausieties) iznāca priekšā un sacīja: "Tu esi Kristus, dzīvā Dieva Dēls." Paskatieties, (ātri) Jēzus atbildēja: "Svētīts tu esi, Sīmani, Jonas dēls, jo miesa un asinis tev to neatklāja." Āmen. Pievērsiet tam uzmanību. "Tu neiemācījies to garīgajā seminārā, tu neiemācījies to no kāda cilvēka."

Pāvils sacīja, ka viņš nenāca sludināt cilvēcīgo gudrību. Taču viņš nāca sludināt Kristus spēku, lai jūs ticība nebalstītos uz cilvēcīgās gudrības, bet gan uz Jēzus Kristus augšāmcelšanās spēka.

²² "Svētīts tu esi, jo miesa un asinis tev to neatklāja, bet Mans Tēvs, kas ir debesīs." Paskatieties. "Un uz šīs klints Es celšu Savu Draudzi, un elles vārti to neuzvarēs."

Mani brāļi, kalpotāji, katoļi, ieklausieties, jūs sakāt: "Viņš uzcēla to uz Pētera, kurš bija akmens." Ja tā ir, tad dažas dienas vēlāk Pēteris atkrita no ticības. Paskatieties, kāds no viņiem

saka, ka tā ir uzcelta uz Kristus. Nē. Kristus ir Vārds. Kristus ir Dieva Atklāsme. Un Viņš sacīja: "Nevis miesa un asinis tev to atklāja, bet Mans Tēvs debesīs." Viņš ceļ Savu Draudzi uz Jēzus Kristus, kurš ir Dieva Dēls, garīgās atklāsmes, un elles vārti to neuzvarēs.

Kristus nebija tā klints, tāpat arī... Nu, no vienas puses, Kristus ir klints. Taču, kad Viņš runāja ar Pēteri, tā bija garīgi atklāta patiesība, Dieva liecība, ka tas ir Dieva Dēls. "Miesa un asinis tev to neatklāja, bet Mans Tēvs debesīs." Garīga atklāsme. Jūs to varat saņemt tikai tādā gadījumā, ja Dievs to ļaus. "Nevis miesa un asinis tev to atklāja, bet Mans Tēvs debesīs." Garīga atklāsme.

²³ Un tā, paskatieties uz tiem bērniem pēc tam, kad nomira pravietis Jāzeps. Nebija nekādas izejas. Un, iespējams, draudze bija tik ortodoksāla kā vēl nekad. Kad bija pagājuši četrsimt gadi, Mozus laikā, ar visiem saviem vecajiem, rakstu mācītājiem un pārējiem viņi bija tikpat reliģiozi, taču nekas nenotika. Draudze visu šo laiku atradās miegā. Lūk, kādā laikā mēs dzīvojam jau daudzus gadus. Pareizi. Miegā, nekas nenotiek.

²⁴ Bet tad pēkšņi, kad apsolījuma laiks bija pietuvojies, Dievs sūtīja citu iepriekšnolemtu cilvēku, iepriekšparezētu, izraudzītu cilvēku, kas piedzima šajā pasaulē, un, kad viņš piedzima, kaut kas notika. Viņa vecāki zināja, kas bija šis bērns, ka tas bija īsts Dieva bērns, tāpēc viņi nebaidījās no faraona. Viņi zināja, ka Dievs apmeklēja tautu, kad viņš bija bērniņš. Vai saprotat, ko es gribu pateikt? Tas nav... Visa tā organizēšanās, visa tā sanākšana kopā, visas tās mūsu programmas nozīmē ne vairāk kā papīrs, uz kuras tās ir uzrakstītas, ja vien to nesāks Visuvarenais Dievs. Tieši Viņš ir tas, kas to dara. Viņš ir vienīgais, kuram ir atslēgas, lai to izdarītu.

²⁵ Dievs ļauj cilvēkam nonākt strupceļā, it visur pasaulē. Mums ir varenī *"Lielie Četrinieki"* un...un pentagoni, un viss kas cits. Taču tam nebūs nekādas vērtības. Dievs ir nozīmējis šai pasaulei laiku, kad Viņš to tiesās. Un līdz tam laikam viss turpinās riņķot. Visam ir jādabojas saskaņā ar to, kā Viņš to pasaka tur Debesīs. Tieši tā.

²⁶ Un tā, kad Mozus parādījās uz skatuves, viņš varēja būt tikai un vienīgi tāds Mozus, kāds viņš bija. Viņš vienkārši bija piedzimis kā pravietis. Dievs nosūtīja viņu lejup un iedeva viņam uz zemes dzīvību, un visi pasaules faraoni nebūtu varējuši viņu nogalināt. Viņš bija Dieva pravietis. Un uzreiz pēc Mozus parādīšanās uz skatuves sāka notikt fenomenālas lietas. Viņš bija Dieva pravietis atbrīvošanai. Un uzreiz pēc tam, kad Dievs sūtīja cilvēku, tur sāka notikt pārdabiskas lietas.

²⁷ Kad draudze jau tik ilgu laiku guļ mirusi, kad tavā draudzē nav atmodas, kad mācītājs vienkārši iziet ar aukstu, sausu sprediķi, un, ja kāds pasaka: "Āmen," tad visi grib, lai diakoni izved viņu ārā no ēkas. Ja draudze ir tādā stāvoklī, tad tā ir aizmigusi.

Un tādā gadījumā, ak, ļaujiet Dievam aizsūtīt turp savu cilvēku, un skatieties, kas notiks. Uz altāra atkal nonāks atmodas uguns. Cilvēki sauks pēc žēlastības savām dvēselēm. Dzīves tiks izlabotas. Draudzē notiks dziedināšanas, būs zīmes un brīnumi. Tāpēc ka tur, kur atrodas Dievs Radītājs, dzimst jaunas radības, atnāk jauna dzīvība, atnāk jauna cerība. Kad atnāk Jēzus, atnāk viss, tā ir bijis vienmēr.

²⁸ Un tā, ātri paskatīsimies vēlreiz. Ceļojuma laikā... Pilnīgs šodienas draudzes, kura atrodas ceļā, prototips – kā Dievs apgādāja viņus un vadīja viņus, kad viņi bija ceļā. Pēc tam atnāca laiks, kad draudze sāka atdzist, un viņi sāka runāt ļaunu pret Dievu un pret Mozu, viņi kurnēja. Un, kad viņi sāka atdzist, tad nometnē ienāca slimība. Atrāpoja indīgas čūskas un sāka dzelt cilvēkiem. Israēlā bija daudz slimību, un nomira daudzi cilvēki. Un tikko kā viņi atzinās, ka viņi ir izdarījuši nepareizi, Mozus uzņēmās par viņiem aizbildniecību.

Lūk, kas mums šovakar ir vajadzīgs viscaur šajās Savienotajās Valstīs – vecmodīga atzišanās (pareizi), atzīstot savu nepareizību un lūdzot Dievam žēlastību, nevis vienkārši pievienoties draudzei, nevis vienkārši sākt pievilcīgas sanāksmes, bet lai it visur būtu vecmodīga atzišanās: "Kungs, mēs esam rikojušies nepareizi."

²⁹ Aizveriet nelegālās alkohola tirgotavas, visas tās mājas ar sliktu slavu. Aizvēciet cigaretes no veikalu plauktiem, pārtrauciet viskija pārdošanu. Pierādiet Dievam, ka jūs nožēlojat. Aizveriet naktsklubus. Nometieties ceļos un sāciet lūgties. Lūk, kā var sākt atmodu. Tieši tā. Tā ir taisnība. Aizdomājieties par to.

Paskatieties uz visiem jūsu pūliņiem, kurus jūs īstenojat. Tie visi ir velti. Tas viss ir velti līdz tam brīdim, kamēr jūs nepierādīsiet Dievam, ka jūs tajā patiešām esat patiesi. Lūk, kāds ir tas ceļš.

Tieši to pašu var attiecināt uz jūsu dziedināšanu.

³⁰ Jūs varētu iziet cauri šai lūgšanu rindai vai arī cauri citai lūgšanu rindai, pieskarieties tam un pieskarieties tam, sakot, ka tas... Kamēr jūs neatnāksiet un nepierādīsiet Dievam, ka jūs esat patiesi, kamēr jūs nesadedzināsiet visus tiltus sev aiz muguras un nepateiksiet: "Te nu es esmu, Kungs." Tad kaut kas notiks.

Tas pats attiecas uz Svēto Garu. Jūs sakāt: "Es jau daudzus gadus esmu meklējis Svēto Garu." Es jums nepārmetu. Vai nu jūs esat nepareizi iemācīti, vai arī kaut kas ir nepareizi, vai arī jūs nesaprotat.

³¹ Dievam ir pienākums ievērot Savu Vārdu. Vasarsvētku dienā Pēteris pateica: "Nožēlojiet grēkus un ikviens liecieties kristīties Kunga Jēzus Kristus Vārdā, lai jūs saņemtu grēku piedošanu, un jūs saņemsiet Svētā Gara dāvanu." Tā saka Svētie Raksti, vēl skaidrāk es to nevarētu izlasīt.

Ja jūs nožēlojāt grēkus un esat kristīti, tad Dievam ir pienākums, ja jūsu ticība attiecībā pret Dievu ir pareiza, iedot jums Svēto Garu tajā minūtē, kad jūs pakļāvēties Viņa Vārdam. Ticiet tam. Dievs to jums pierādīs.

Ja jūsu sirds Dieva priekšā tik tiešām ir pareiza un jūs esat pareizi iemācīti, un jūs tam ticat un dodaties turp ar pārliecību, tad kaut kas notiks, jo Dieva vēlēšanās iedot jums Svēto Garu ir lielāka, nekā jūsu vēlēšanās To saņemt.

³² Un tā, nedaudz paturpināsim mūsu tēmu. Lūk, kad Mozus devās un runāja uz Dievu, viņš sacīja: "Dievs, ko lai es ar to daru?"

Paskaties, ko pateica Svētais Gars: "Ej un darini vara [bronzas] čūsku un uzliec to uz mieta, un pacel to augšup Israēla vidū. Un notiks tā, ka ikviens, kas paskatīsies uz to čūsku, ticībā, tiks dziedināts no savām slimībām."

³³ Lūk, pirmkārt, varš un miets, un čūska, un viss pārējais stāsta par Jēzu Kristu. Jēzus, runādams ar Nikodēmu, sacīja: "Kā Mozus pacēla vara čūsku tuksnesī, tieši ar to pašu mērķi ir jātiec paceltam Cilvēka Dēlam."

Un tā, kāda bija pirmā lieta, ko viņi izdarīja? Pirmais, ko cilvēki izdarīja – viņi strīdējās ar Dievu. Viņi bija grēkojuši. Lūk, kāpēc viņiem koda čūskas, un Ēģiptes ārstu gudrība (kuru viņi zināja) nespēja izārstēt čūsku kodumus, jo tas bija no Dieva. Un tā Dievs... Viņš zināja, ka, ja viņš varētu tikt vaļā no grēka, tad viņš tiktu vaļā no slimības. Tāpēc viņš uztaisīja čūsku.

³⁴ Pirmkārt, Čūska simbolizēja jau kopš Ēdenes dārza notiesātu grēku; čūska, kurai bija atņemtas kājas.

Varš simbolizēja Dievišķo tiesu, tāpat kā vara altāris un kā debesis vara krāsā Ēlijas dienās, kad valstī jau tik ilgi bija valdījis Ahabs.

Un miets simbolizēja krustu. Pilnīgi viss simbolizēja Kristu. Kāpēc Viņš to visu parādīja līdzībās? Dievs sākumā... Viņš ļāva Israēla bērniem saņemt peļņas procentus no tā, ko Viņš vēl tikai grasījās darīt. Saprotat?

Dieva prātā Kristus jau bija sists krustā. Tāpēc ka Viņš bija Jērs, kas bija nokauts pirms pasaules radīšanas. Toreiz Ēdenē Kristus bija Dieva domās, kuras kļuva par Viņa Vārdu, bet tas vēl nebija materializējies. Taču Viņš zināja, ka tas notiks, jo Viņš to bija apsolījis. Un Viņš ļāva Israēla bērniem saņemt peļņas procentus, vēl pirms noguldījums bija iemaksāts. Tāpēc Viņš, zinādams, kas notiks un lai to parādītu, Viņš šeit izveidoja kaut ko tādu, kas simbolizēja... Tāpēc caur šo čūsku viņi varēja ieraudzīt to, kas grasījās notikt, un caur to viņi saņēma dziedināšanu.

³⁵ Kad jūs tiksiet vaļā no grēka, jūs noteikti saņemsiet dziedināšanu. Ak vai! Tas metodistiem liek justies labi, vai ne? Tieši tā. Skatieties. Ticiet vaļā no iemesla, un dziedināšana jau ir jums rokā, peļņas procenti.

Un, ja jau Dievs Savā bezgalīgajā prātā (iepriekšzinādams, ka pēc daudziem gadsimtiem Jēzus nomirs uz krusta un kļūs par grēku mūsu dēļ, tiks sists krustā) ļāva Israēlam brīnumaini dziedināties, pirms Kristus bija sists krustā, cik gan daudz vairāk Viņš to darīs pēc Kristus krustā sišanas? Tas taču bija simbols, cik daudz vairāk caur to, ko tas simbolizēja. Mums šodien taču ir daudz varenāka programma nekā tā, kas bija Mozum.

Un tomēr, kad Mozus iznāca no tuksneša, viņu vidū nebija neviena savārguša; četrdesmit

gadi, dakteris Mozus. Man šķiet, ja šovakar šeit atrodas kāds ārsts, tad viņam gribētos uzzināt dažas no Mozus receptēm.

³⁶ Viņš veda divus miljonus cilvēku. Cik daudz bērniņu ik nakti piedzimst diviem miljoniem cilvēku? Cik daudz tur ir vecu cilvēku? Cik daudz viņu vidū ir kroplo un cik daudz tur ir slimību? Un ārsts Mozus rūpējās par ikvienu no viņiem un veda viņus visu ceļu, un viņu vidū nebija neviena savārguša. Nu, dakter, jūs taču nevarat pat vienu ģimeni tā uzturēt. Aizdomājieties par to.

Kāpēc? – Dakterim Mozum bija recepte. Vai jums gribētos ieraudzīt, kas tā bija par recepti? Es jums to parādīšu. Ieskatīsimies viņa somiņā: "Es esmu Tas Kungs, jūsu ārsts." Nekādu citu recepti viņam nevajadzēja. "Es esmu Tas Kungs, jūsu ārsts." Ielieciet to savā somiņā, dakter. Es jums saku – jūsu pacienti izveseļosies. "Es esmu Tas Kungs, jūsu ārsts."

Ja tur bija ļoti slima māte ar mazuli: "Es esmu Tas kungs, jūsu ārsts." Ja iekoda čūska: "Es esmu Tas Kungs, jūsu ārsts." Kāds salauza kāju: "Es esmu Tas Kungs, jūsu ārsts."

³⁷ Un, ja jau Viņš tā darīja tās derības laikā, cik daudz varenāka ir šodienas derība? Ja jau Viņš tā darīja prototipa laikā, ko tad Viņš darīs šajā laikā?

Vai jūs zināt, kam es sāku ticēt, draugi kristieši? – Tam, ka mēs dzīvojam iesākumā visvarenākajam laikam, kādu vien ir redzējusi šī pasaule. Es vienkārši ticu, ka visi kanāli tiek iztīrīti. Nu, ziniet, tie, kas bija aizsprostoti ar visvisādām mācībām un teoloģijām, un...un ar visvisādu draņķi, neticību, tas ir ticis nodots no paaudzes uz paaudzi. "O-o, tādas dziedināšanas vispār nav. Brīnumu laiks ir beidzies." Mēs vienkārši tam automātiski noticam.

Taču ir nonācis līdz tai vietai, kur tas ir Dievs, nevis cilvēks. Citādāk mēs joprojām atrastos tur tajā vecajā formālismā.

³⁸ Paskatieties, kādu progresu pēdējos simtu piecdesmit gados ir sasniegusi zinātne. Aizdomājieties par to. Pirms simts gadiem nosūtīt vēstījumu bija iespējams ar vēstuli vai no mutes ausī. Bet šodien to var nosūtīt ar telefonu, ar telegrammu, ar bezvadu telegrammu, ar televīziju. Tikai padomājiet, kā to var sūtīt, kā tas ir progresējis.

³⁹ Iedomājieties, pirms simtu piecdesmit gadiem viens franču zinātnieks (es nevaru atcerēties viņa vārdu, es nesen par to lasīju) pierādīja jeb apgalvoja, ka viņš varot pierādīt, ka, ja zeme griežas tā, kā viņi to saprata (un, ja tās apkārtmērs ir četrdesmit tūkstoši kilometru, tad tam būtu jābūt...tas būtu vairāk nekā 1600 kilometru stundā), un, ja cilvēks sasniegtu tādu šausmīgu ātrumu kā piecdesmit kilometri stundā, tad gravitācija viņu paceltu augšup no zemes. Zinātnisks pierādījums. Ak, interesanti, ar ko gan viņš lidotu? Ar gaisa balonu?

Skatieties. Vai tad šodien tas tiek ņemts vērā? Tu ieiec savā mašīnā un traucies ar 160 kilometriem stundā, un vispār par to neaizdomāties. Protams!

⁴⁰ Nesen es redzēju tādu maziņu "Ford" automašīnu, un saka, ka tā var attīstīt ātrumu 240 kilometri stundā. Viņi vispār nepievērš uzmanību tam, ko toreiz sacīja zinātne, jo viņi ir progresējuši. Viņi šķēļ atomu. Un vai jūs zināt, pie kādiem atklājumiem ir sākusi nonākt zinātne, kopš viņi caur atomiem ir sākuši mulķoties ar gaisa daļiņām? Atomi riņķo un sadalās, līdz tas viss tāpat norāda uz Dievu. Gaisma galu galā norādot uz Dievu. Zinātne šobrīd pierāda dažādas lietas, un viņi to atkal pamato tieši ar Dievu. Viņi atkal atklāj, ka tas galu galā norāda uz Dievu.

⁴¹ Nesen, kad es šeit biju, no šīs kanceles runāja viens slavens zinātnieks. Un viņš izjautāja mani tur istabiņā par to gaismu, par to eņģelisko gaismu, kas bija parādījusies. Viņam bija tā avīze ar fotogrāfiju.

Nu, viņš sacīja: "Cienījamais Branham, reiz mira viena svēta sieviete. Viņai nemanot, viņi iegāja istabā un pielika pie viņas ķermeņa mērītāju. Viņa par to neko nezināja. Un, kad nāve izdarīja savu sitienu, viņai nebija bailes. Viņa paskatījās augšup un palūdza Dievam, lai Tas piedod visiem viņas ienaidniekiem, un pateicās Viņam par dzīvi, kuru viņa bija dzīvojusi. Sākumā tas mērītājs rādīja nulli, bet pēc tam kaut kas pārdabisks izgāja no viņas, no tās sievietes izgāja tāds spēks, ka mērītājs, kurš bija uztaisīts pēc melu detektora principa, to pierēģistrēja, jo jūsu nervi..."

⁴² Jūs nebijāt veidoti, lai runātu melus. Jūs varat uzlikt to lietiņu apkārt plaukstas locītavai, uzlikt to sev, un tad pamēģiniet kaut ko izstāstīt. Un, ja jūs nestāstāt patiesību, tad tas parādīs, ka jūs melojat, jo rodas spiediens uz to gaismu, kas iet cauri jūsu nerviem, enerģiju, kas ir cilvēka dvēsele, kas jau pašā sākumā nebija veidota, lai melotu, bet gan lai būtu patiesa.

Zinātnieki ir attīstījuši to līdz patentam, tas ir, līdz noteiktam līmenim. Taču uz patiesību tas aparāts... Nu, tā mirstošā Dieva svētā, kura bija aizbēgusi pati no savām mājām, savas ticības Dievam dēļ... Par viņu runāja, ka viņa ir sajukusi prātā, jo viņa pieņēma Kungu Jēzu Kristu un ticēja Viņam.

Un no tās sievietes izgāja tāds spēks, ka ar to pietiktu aizsūtīt radio vēstījumu piecas reizes apkārt zemeslodei. Manuprāt, tāds bija tas spēks, kas iznāca no tās mirstošās sievietes. Spēks, kas pacēlās augstāk par mēnesi, augstāk par zvaigznēm, pie Dieva Troņa, ar to lūgšanu par grēcinieka nabaga sirdi viņas nāves stundā...

⁴³ Pēc tam viņš ielavījās pie cilvēka, kurš bija bezdievis, kurš mira no venēriskas slimības. Viņš iesūtīja pie viņa jaunu sievieti, lai atmodinātu tajā vīrā emocijas. Un tad viņš uz to sievieti sadusmojās, sāka lamāties un lietot Dieva Vārdu veltīgi. Mērītāja rādījumi bija pilnīgi pretēji tiem, ko tas bija rādījis, kad mira tā kristiete.

Šis zinātnieks atgriezās no grēkiem un sacīja: "Ja Dievs tik ļoti ciena cilvēkus, kas godpilni lieto Viņa Vārdu un tic, tad es ticu Kungam Jēzum Kristum un pieņemu Viņu kā Glābēju."

Un tā viņš sacīja: "Cienījamais Branham, tā gaisma apkārt Pestītājam un apkārt svētajiem nebija tikai kaut kādas prāta iedomas. Tas bija Dievs, tāpat kā vara čūska tajā laikā."

Ir zinātniski pierādīts, ka tā ir patiesība. Aleluja! Taču tas bija vēl pirms uzradās fotokameras, kas varētu to nofotografēt [Brālis Branhams klauvē pa kanceļi-Tulk.], apkārt katram ticīgajam bija spēks. Tas... [Pārtraukums magnetofona lentas ierakstā-Tulk.]

⁴⁴ ...Tavs Vārs ir patiesība. Un, Kungs, mēs lūdzam, lai Tu esi ar mums tagad, kad mēs ar šiem nedaudzajiem vārdiem paaugstinām Kungu Jēzu Kristu, Tavu mīļoto Dēlu, kurš sacīja: "Kad Es tikšu pacelts augšā, Es visus vilkšu pie Sevis." Ak, Dievs, palīdzi mums pacelt Viņu cilvēku priekšā. Palīdzi mums paaugstināt Viņu ļoti augstu un sacīt: "Lūk, Viņš, jo Tēvs Viņu paaugstināja." Viņš devās augstāk par jebkuru erceņģeli, jebkuru vārdu, kas ir debesīs, Viņa Vārds ir augstāk par visu.

Kad Viņš augšāmcēlās no miroņiem, Viņš sacīja: "Visa vara debesīs un uz zemes ir nodota Manās rokās. Ejiet pa visu pasauli un sludiniet Evaņģēliju. Un redzi, Es būšu ar jums vienmēr līdz pasaules galam."

⁴⁵ Un Debesu Tēvs, tik niecīgs un necils kā es, un tomēr svētīts, un esmu pateicīgs un atzinīgs par... Ir acīmredzams, ka tas varenais Dieva eņģelis, kurš tonakt atnāca pie manis, šobrīd stāv šeit pie platformas, un viņš saka man: "Aicini lūgšanu rindu." Varbūt šovakar notiks kaut kas tāds, Tēvs, kas daudziem radīs ticību. Un tad, kad šis dievkalpojums būs beidzies, es lūdzu, Dievs, lai katrs neticīgais traucas šeit pie altāra un saka: "Tagad es ticu." Lai tie, kuriem nav Svētā Gara, lai šovakar viņi to saņem, sēžot savās vietās. Lai tiem, kuri meklē Dievu, šis ir brīnišķīgs vakars Tavas Klātbūtnes dēļ. Jo mēs lūdzam to Jēzus Kristus, Tava Dēla Vārdā. Āmen.

⁴⁶ Kristiešu vidū notiek savādas lietas. [Brālis Branhams runā ar kādu brāli-Tulk.] Es nezinu, vai jūs izdalījāt lūgšanu kartiņas vai nē. Vai vakar vakarā tas bija burts "J"? Vai mēs izsaucām pirmo daļu ar burtiem "J"? Nu, izsauksim apmēram... Par cik cilvēkiem mēs vakar palūdzām, vai par divdesmit? Par visiem nepalūdzām? Labi, tad paņemsim atlikušos... Vakars es palūdzu par kādiem piecpadsmit, vai ne? Labi, tad sākumam šovakar izsauksim piecpadsmit. Tātad paņemsim burtu "J" 85, no 85 līdz 100. Tas būs...

⁴⁷ Kam ir "J-85"? Paceliet savu roku. Vai jums tas ir, kundze? Nāciet šurp, mis, tieši šeit. Kuram ir "J-86"? Lūgšanu kartiņa nr. 86, vai jūs, lūdzu, nepaceltu roku? Astondesmit seši? Astondesmit seši, labi, kundze. Astondesmit septiņi? Kuram ir astondesmit septiņi? Labi, astondesmit astoņi? Labi, astondesmit deviņi, kuram ir lūgšanu kartiņa nr. 89? Vai jūs esat šeit? Paceliet savu roku. Astondesmit deviņi? Vai tas ir viņiem? Deviņdesmit, kuram ir kartiņa nr. 90? Deviņdesmit viens, deviņdesmit divi, deviņdesmit trīs, deviņdesmit četri, deviņdesmit pieci? Deviņdesmit pieci, vai es varētu to redzēt? Labi, deviņdesmit seši, deviņdesmit septiņi, deviņdesmit astoņi, deviņdesmit deviņi, simts? Kādu brīdi tagad veltīsim viņiem.

Es nezinu, kāpēc... Varbūt kāds, kas atrodas tajā lūgšanu rindā, būtu nomiris, pirms pienāks rīts. Es nezinu. Es nesaku... Kaut kas man pateica, lai ir lūgšanu rinda. Tieši to mēs darīsim.

⁴⁸ Cik daudz šeit ir to, kuri tic un kuri ir slimi un grib, lai Dievs viņus šovakar dziedina. Vienkārši paceliet roku, kamēr mēs... Tas ir... Es vienkārši gribēju redzēt, kur jūs esat. Viņš ir šeit.

Es nezinu kāpēc, taču Viņš jau bija šeit, vēl pirms sāka spēlēt mūzika un pirms pārējā. Slava Dievam. Šādi tas notiek reti.

Es gribu, lai šovakar jūs ticat no visas sirds. Es gribu, lai jūs ticat un lai tas ir Dieva slavai. Kaut es nebūtu izsaucis lūgšanu rindu! Vienkārši es redzu, kā Tas šobrīd virzās pa visu auditoriju, pat vēl pirms es sasaucu lūgšanu rindu. Es esmu tik pateicīgs par Kungu Jēzu Kristu.

⁴⁹ Ak, kā es šobrīd vēlos redzēt, ka šī draudze ielaužas tajā varenajā sfērā, kā tajā iegrimst katra sirds, kas atrodas šeit! Es jums saku, no rīta par to rakstītu visas avīzes. Ir pat grūti pateikt, kas notiktu. No rīta te ierastos cilvēki no visas Ņūorleānas un visām citām vietām. Tuvākajās dienās no visas pasaules, no visurienes šurp lidotu izsalkuši kristieši, ja ikviens tagad varētu ielauzties tajā sfērā. Ak, kaut man būtu tādi vārdi, lai to izteiktu.

Un tā, tas neesmu es. Lūk, es esmu cilvēks. Saprotat? Es esmu tikai cilvēks. Taču Viņš ir Dievs. Cik apbrīnojams, cik brīnišķīgs, cik lielisks, kā mēs Viņu mīlam! Viņš ir tik dārgs!

⁵⁰ Es mēdzu dziedāt to seno dziesmu "Jo Viņš man ir tik dārgs". Kundze, jūs tam ticat, vai ne? Vai tā? Kas būtu, ja es jums pateiktu, ka jums vairs nav artrīta, vai jūs tam ticētu no visas sirds? Vai jūs tam ticat? Vai jūs ticat, ka Viņš jūs ir dziedinājis? Viņš ir to izdarījis. Jūs jau esat dziedināta. Slava Dievam. Viņš ir tik brīnišķīgs!

Jūs neesat no šīs pilsētas, vai pareizi, kundze? Jūs esat no Grandrapida pilsētas Mičiganas štatā. Jūs tur sēdējāt un par kaut ko domājāt. Lieta tāda, ka jums zūd atmiņa. Jūsu domāšana vairs nedarbojas kā nākas. Vai tā ir taisnība? Tā kundze, kas sēž jums blakus, arī ir no Mičiganas. Pareizi. Jūs esat šeit, lai meklētu vēl tuvākas attiecības ar Dievu. Jūs to saņemsiet, neuztraucieties. Jūsu atmiņa ir atgriezies. Jums ar to vairs nebūs nekādu sarežģījumu.

⁵¹ Dieva Dēls Jēzus Kristus ir šeit šovakar. Ticiet Dievam. Ticiet tam no visas sirds, jūs ieraudzīsiet Dieva godību.

Kundze, kas sēž, lūk, tur, vai gribat, lai beidzas jūsu ciešanas? Jums ir pūšļa slimība un viss kas cits. Vai tā ir taisnība? Tur... Jūs esat dziedināta. Jēzus Kristus jūs dziedina. Lūk, jūsu ticība jūs ir dziedinājusi. Tagad jūsu sāpes ir prom. Jūs zināt, ka tā ir taisnība. Āmen.

Mums nav obligāti jāveido aizlūgšanu rinda. Tas nav obligāti. Vienīgais, kas jums ir vajadzīgs, ir neliela ticība, lai ticētu Dievam. Ja jūs varat ticēt Dievam, tad Dievs izdarīs visu pārējo darbu jūsu dēļ. Viņš ir tik brīnišķīgs.

⁵² Tur sēž vecs vīrs, viņš ir uztraucies par prostatas slimību, kas viņu ir piemeklējusi. Jums jau bija operācija, vai pareizi, tēt? Tas joprojām sagādā jums grūtības. Neuztraucieties, tas no jums ir aizgājis. Lai Dievs jūs svētī. Vienkārši ticiet, ticiet.

Lūk, tā meitene, kurai sāp mugura, arī viņa pārdzīvo, ko lai ar to dara. Jēzus Kristus jūs dziedina. Āmen.

Tā kundze, kas tur sēž ar sinusa slimību. Arī jūs gribat to pārvarēt? Vai pareizi, kundze? Labi. Tagad jūs esat dziedināta. Varat iet mājās. Aleluja! Viņš ir šeit, Rīta Zvaigzne.

⁵³ Nāciet, kundze. Vai jūs ticat, ka Jēzus Kristus ir augšāmcēlies no miroņiem? Mēs viens otram esam svešinieki. Es jūs nepazīstu. Taču Dievs jūs pazīst. Jums šai pašā brīdī ir vajadzīga Viņa palīdzība. Jūs bijāt pie ārsta. Ārsts jūs pārbaudīja. Tika pārbaudīta krūts, labā krūts. Tas ir vēzis. Jums vairs nav cerības, tā pateica ārsts. Jēzus Kristus nomira par jums, lai dziedinātu jūs. Vai jūs tam ticat? Jēzus Kristus Vārdā es nosodu šo velnu, lai mana māsa ir brīva. Āmen. Lai Dievs jūs svētī, kundze.

⁵⁴ Nāciet, kundze. Cik man zināms, viens otram mēs esam pilnīgi svešinieki, vai pareizi? Mēs nepazīstam viens otru. Es nekad dzīvē jūs neesmu redzējis. Pirms dažām dienām jums bija lielas bēdas, vai ne? Nomira kāds tuvinieks vai draugs, vai vēl kāds, kāds kalpotājs. Jums ir audzējs. Vai tā ir taisnība? Vai jūs ticat, ka jūs izveselosieties? Visuvarenais Dievs, es svētīju šo sievieti Jēzus Kristus Vārdā, lai Tu dziedinātu viņu, Kungs. Āmen. Lai Dievs jūs svētī, kundze.

Man vienkārši kāda trūkst. Tas ir Billijs Pols. Es nezinu, kur viņš aizgāja, taču es...es pazīstu viņa garu. Es zinu, kas ar viņu nav kārtībā. Un man...man trūkst viņa gara. Vai tas ir slimnieks?

⁵⁵ Kundze, es jums esmu svešinieks. Jūs mani nepazīstat, un es nepazīstu jūs, taču Jēzus Kristus pazīst mūs abus. Vai pareizi? Vai jūs ticat? Jūs esat šeit kāda cita dēļ. Tā ir māsa vai

pusmāsa. Tā nav īsta māsa, tā ir pusmāsa. Viņu pavisam nesen satrieca slimība. Tas ir... Man šķiet, viņš sacīja... Es nesapratu. Man šķiet, viņš teica, ka tas ir reimatiskais drudzis, ārsts. Vai pareizi? Jums ir meita, un arī viņa ir slima. Arī viņai ir drudzis. Jums ir slimis dēls. Jūs gribat, lai es palūdzu par jūsu zobiem, vai ne? Nāciet šurp. Dārgais Dievs, kas radīji debesis un zemi, lai Tavas svētības nonāk pār šo sievieti, kuru es svētīju Jēzus Kristus Vārdā. Amen. Vai jūs ticat tam no visas sirds?

⁵⁶ Jūs gribat mani satikt kāda cita cilvēka dēļ, vai ne? Jūs gribat paprasīt, lai es palūdzu par vienu brāli, viņam ir tāda kā garīga slimība. Vai pareizi? Jums ir arī kāda paveca kundze, jūs gribat, lai es par viņu palūdzu. Tā ir jūsu māte. Viņai ir cukurslimība. Vai tā ir taisnība? Jums ir vajadzīga ciešāka staigāšana ar Dievu, jūs to vienmēr esat gribējusi. Jūs nekad neesat nonākusi līdz tam, ka jūs patiešām justu, ka jūs pilnīgi precīzi un nevainojami darāt Viņa gribu. Vai tagad jūs gribat pilnībā nodot Viņam visu savu dzīvi, iet mājās un saņemt to, ko jūs lūdzat? Vai jūs ticat, ka tad, ja jūs to izdarīsiet, pilnībā veltīsieties, tad Dievs atbildēs uz jūsu lūgšanu? Arī es tam ticu. Visuvarenais Dievs, Tava Dēla Jēzus Kristus Vārdā, svētī šo sievieti, kuru es svētīju Tavā Vārdā. Āmen.

⁵⁷ Sveicināti. Es vienkārši mīlu Viņu no visas savas sirds. Neko vairāk jums nevajadzētu, draugi. Vienkārši... Es...es vienkārši nevaru to izskaidrot. Ak, kas...kas gan jums ir vajadzīgs? Ko gan vēl Svētais Gars var izdarīt? Tur ir tikai... Ak, kas gan varētu notikt šajā brīdī!

Sveicināti, kundze. Mēs viens otram esam svešinieki. Pareizi? Es jūs nepazīstu. Vienīgais man zināmais veids, kā es varu nonākt ar jums kontaktā, tas ir Dievs. Vienīgais veids, kā es jums varu pakalpot, ir caur Dieva žēlastību. Es esmu tikai cilvēks. Jūs ticat, ka Jēzus Kristus ir Dieva Dēls, vai ne? Jo jūs esat kristiete. Jūs nesen saņēmt bēdīgas vēstis. Ārsts sacīja, ka jūs nespēsiet izvesēloties. Jums bija vēzis. Pareizi. Jūs neesat no šīs pilsētas. Jūs esat no zemes, kur ir daudz ezeru un visa kā cita. Viskonsīna, pilsēta Ouvena Viskonsīnā. Jūsu uzvārds ir Regala. Jūsu iniciāļi ir H. F. Brauciet mājās. Saņemiet jūsu dziedināšanu. Jēzus Kristus dara jūs veselu.

Neņemiet to ļaunā. Jēzus sacīja Pēterim: "Tu esi Pēteris, tavš vārds būs Pēteris."

⁵⁸ Vai jūs ticat, kundze? Jums ir sieviešu slimība, pareizi? Tas pats ir arī, lūk, tai kundzei. Tai kundzei ir arī kākslis. Jūs abas esat dziedinātas. Vai jūs ticat? Tikai uz brītiņu piecelieties, piecelieties kājās. Nav svarīgi, kas jums kait. Piecelieties kājās. "Es tagad ticu Kungam Jēzum Kristus. Es tagad pieņemu Viņu kā manu Dziedinātāju." Visuvarenais Dievs, es nosodu visas slimības un Jēzus Kristus Vārdā es izdzenu ikvienu velnu. Ej ārā, sātan. Caur Jēzu Kristu, Dieva Dēlu, lai tiek salauzta velna vara pār šiem cilvēkiem.

Dakteris Mozus

(Doctor Moses)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1955. gada 14. janvārī Čikāgā, Ilinoisas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 55-0114 ilgst 48 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2018. gadā.